सा च किंचिद् विवृद्धस्य वृत्तं तस्य अशनं ददौ,
सो ऽपि तेन अभवद् बालो धूसराङ्गः पृथूदरः । 39
मातृहीनस् त्वया अयं मे कथं शिशुर् उपेक्षितः?
इति ताम् अपरां पत्नीं रुद्रशर्मा अथ सो ऽभ्यधात् । 40
सेव्यमानो ऽपि हि स्नेहैर् ईदृग् एव किमप्य् असौ,
किं करोम्य् अहम् अस्य इति सो अप्य् एवं पतिम् अब्रवीत् । 41
नूनम् एवं स्वभावो ऽयम् इति मेने च स द्विजः,
स्त्रीणाम् अलीकमुग्धं हि वचः को मन्यते मृषा । 42
बाल एव विनष्टो ऽयम् इति बालविनष्टकः
नाम्ना स बालकस् तत्र संवृत्तो ऽभूत् पितुर् गृहे । 43
असाव् अपरमाता मां कदर्थयति सर्वदा,
वरं प्रतिक्रियां कांचित् तत् एतस्याः करोम्य् अहं । 44
इति संचिन्तयामास सो ऽथ बालविनष्टकः
व्यतीतपञ्चवर्षो ऽपि वयसा वत बुद्धिमान् । 45
अथ आगतं राजकुलाज् जगाद पितरं रहः,
तात द्वौ मम तातौ स्त इत्य् अर्धाविष्टया गिरा । 46
एवं प्रत्यहम् आह स्म स बालः, सो ऽपि तत्पिता
तां सोपपतिम् आशंक्य भार्यां स्पर्शे ऽप्य् अवर्जयत् । 47
सा अपि दध्यौ, विना दोषं कस्मान् मे कुपितः पतिः,
किंस्विद् बालविनष्टेन कृतं किंचिद् भवेद् इति । 48

Digitized by Google